

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

WARSZAWA.

№ 15.

1 sierpnia 1922.

T R E Ś Ć:

ROZPORZĄDZENIA:

	<i>Str.</i>
32. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 4 lipca 1922 r. w przedmiocie prowadzenia czynności w sądowych halach licytacyjnych	270
33. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 lipca 1922 r. o utworzeniu drugiej kancelarii notarialnej w Nowogrodzku w okręgu sądu okręgowego w Nowogrodzku	270

OKÓLNIKI:

Okólnik № 575/II. O. D./22 w przedmiocie liczenia sędziom, prokuratorom i innym funkcjonariuszom sądowym b. zaboru austriackiego okresów służby spędzonej przez nich na obszarze Małopolski w czasie gdy obszary te objęte były ruchem ukraińskim.	271
Okólnik № 576/II. O. D./22 w przedmiocie mianowania i przenoszenia urzędników sądowych i prokuratorskich oraz funkcjonariuszów niższych, na obszarze b. zaboru austriackiego i pruskiego.	272
Okólnik № 579/G. S./22 w sprawie nowych przepisów o opłatach stemplowych	272
Okólnik № 580/G. S./22 w sprawie preliminowania kredytów budowlanych	274
Okólnik № 581/G. S./22 w sprawie zaliczek na wydatki rzeczowe .	275
Okólnik № 583/G. S./22 w sprawie podwyższenia dodatku miesięcznego i wyrównawczego	276
Okólnik № 584/G. S./22 w przedmiocie przechowywania banknotów w zamkniętych kopertach	277

PISMA OKÓLNE:

Pismo okólne № 326/II. O. P./22 w sprawie zaliczek na pobory .	278
Pismo okólne № 327/G. S./22 w przedmiocie uwzględnienia dodatku wyrównawczego przy wymiarze 60% dodatku miesięcznego .	278
Pismo okólne № 331/I. P. K./22 w przedmiocie bezpośredniej korespondencji z Urzędami Konsularnymi państw obcych w Polsce.	279
Pismo okólne № 332/G. S./22 w przedmiocie opłaty za legitymacje kolejowe dla emerytów	279
Pismo okólne № 333/G. S./22 w sprawie środków obrotowych Drukarni państwowych	280

32.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 4 lipca 1922 roku w przedmiocie prowadzenia czynności w sądowych halach licytacyjnych.

Art. 1. §§ 9 i 10 rozporządzeń b. austr. Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 10 grudnia 1902 r. (№ 54 dzien. urzęd. austr. Min. Spraw.) i z dnia 10 stycznia 1902 r. (№ 1 dzien. urzęd. austr. Min. Spraw.) w przedmiocie prowadzenia czynności w sądowych halach licytacyjnych w Krakowie i Lwowie otrzymują brzmienie następujące:

§ 9. Składowe od przedmiotów, których nabywca w czasie przepisany nie zabierze, wynosi dziennie 2% od najwyższej oferty, względnie ceny kupna, a jeżeli przedmioty nie zostały sprzedane od wartości szacunkowej lub w braku tejże od wartości oznaczonej przez organ wykonawczy przy wykonaniu zajęcia.

§ 10. Należytość za przechowanie wedle § 259 ord. egz. wynosi za każdy miesiąc 2% wartości przedmiotów wziętych w przechowanie.

Za podstawę obliczenia służy albo wartość już ustalona oszacowaniem, albo w braku tegoż wartość przedmiotów podana przez organ wykonawczy przy wykonaniu zajęcia.

Art. 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości:

W. Makowski

33.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 lipca 1922 roku o utworzeniu drugiej kancelarii notarialnej w Nowogródku w okręgu sądu okręgowego w Nowogródku.

Na zasadzie art. 4 ustawy notarialnej z 1866 r., po porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych i Skarbu, zarządza się w okręgu sądu okręgowego w Nowogródku co następuje:

§ 1. Tworzy się drugą kancelarię notarialną w Nowogródku.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 września 1922 roku.

Minister Sprawiedliwości:

w z. Z. Rymowicz

OKÓLNIK № 575/II. O. D./22

w przedmiocie

liczenia sędziom, prokuratorom i innym funkcjonariuszom sądowym b. zaboru austriackiego okresów służby spędzonej przez nich na obszarze Małopolski w czasie gdy obszary te objęte były ruchem ukraińskim.

Na skutek wątpliwości podnoszonych przez władze zarządu sprawiedliwości na obszarze Małopolski co do sposobu liczenia sędziom, prokuratorom i innym funkcjonariuszom sądowym b. zaboru austriackiego okresów służby spędzonej przez nich na obszarze Małopolski w czasie gdy obszary te objęte były ruchem ukraińskim, udzielam po porozumieniu się z Ministerstwem Skarbu w tym przedmiocie następujących wskazówek:

I) Przyjętym do służby polskiej b. funkcjonariuszom austriackim, co do których niema dowodu, by pełnili służbę rządowi ukraińskiemu, lub którzy, pełniąc służbę przez czas rządów ukraińskich, — nie składali przyrzeczenia wierności rządowi ukraińskiemu, liczy się czas służby polskiej przy oznaczeniu dodatku starszeństwa względnie dodatku za wysługę lat od dnia 1 listopada 1918 r., o ile przyjęcie ich do służby polskiej nastąpiło bezpośrednio po ustąpieniu ukraińców lub wprawdzie w czasie późniejszym, lecz bez własnej winy danego funkcjonariusza i o ile po przyjęciu ich do służby polskiej służba ich nie doznała przerwy skutkiem odmówienia złożenia przysięgi w danej rocie.

II) Wymienionym wyżej funkcjonariuszom, których przyjęcie do służby polskiej z własnej ich winy nie nastąpiło bezpośrednio po ustąpieniu ukraińców, jak również b. funkcjonariuszom austriackim, którzy mimo złożenia przyrzeczenia rządowi ukraińskiemu przyjęci zostali do służby polskiej, lub których służba po przyjęciu ich do służby polskiej doznała przerwy skutkiem niezłożenia przysięgi w dawnej rocie, liczy się czas służby polskiej przy oznaczeniu dodatków starszeństwa względnie dodatku za wysługę lat od dnia złożenia polskiej przysięgi służbowej w starej lub nowej rocie, względnie od dnia, od którego przyznano im z tego powodu polskie pobory służbowe; o ile jednak przyjęcie do służby polskiej nastąpiło przed złożeniem jednej z tych przysięg, to czas służby polskiej przy oznaczeniu dodatku starszeństwa względnie dodatku za wysługę lat liczy się od dnia przyjęcia do służby polskiej, względnie od dnia przyznania im z tego powodu polskich poborów służbowych.

III) Okresy służby państwowej ukraińskiej spędzonej w czasie przed rozpoczęciem się służby polskiej uważać należy zgodnie z zasadami wyliczonymi w okólniku Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 24 listopada 1921 r. № 456/21, jako pracę zawodową, o ile odbywała się ona w analogicznych warunkach i nosiła charakter pracy zawodowej zaliczonej przy wymiarze dodatku starszeństwa względnie dodatku za wysługę lat funkcjonariuszom w odnośnym dziale zarządu państwowego, a nie była wyraźnie polityczną, przeciwną państwowości polskiej, przyczem o ile chodzi o se-

dziów i prokuratorów, — należy służbę spędzoną w sądownictwie pod rządami ukraińskimi traktować podobnie jak prace zawodowe wymienione w art. 22 p. 2 lit. d. ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 436).

Warszawa, dnia 14 lipca 1922 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

OKÓLNIK № 576/II. O. D./22.

w przedmiocie

mianowania i przenoszenia urzędników sądowych i prokuratorских, oraz funkcjonariuszów niższych, na obszarze b. zaboru austriackiego i pruskiego.

Do Panów Prezesów sądów apelacyjnych we Lwowie, Krakowie, Poznaniu, Toruniu i Katowicach, oraz Prokuratorów przy sądach apelacyjnych w Poznaniu i Toruniu.

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. № 29 poz. 164), przekazuję Prezesom sądów apelacyjnych we Lwowie, Krakowie, Poznaniu, Toruniu i Katowicach oraz Prokuratorom przy sądach apelacyjnych w Poznaniu i Toruniu, mianowanie podległych im, a zajętych na obszarze b. zaboru austriackiego i pruskiego, urzędników do VIII kl. rangi (VIII kl.) względnie, po dokonaniu zaliczenia stanowisk urzędników do stopni służbowych do VIII stopnia służbowego włącznie.

Wyżej określone upoważnienie, udzielone Prezesowi sądu apelacyjnego w Katowicach, odnosi się do obszaru sądu okręgowego w Cieszynie. Zarazem wyjaśniam: a) że przez użyte w art. 52 wspomnianej ustawy wyrażenie: „właściwa władza” należy rozumieć władzę powołaną do mianowania danego urzędnika; b) że mianowanie i przenoszenie państwowych funkcjonariuszów niższych (tytuł trzeci omawianej ustawy) należy do właściwych prezesów sądów apelacyjnych, względnie, — o ile chodzi o mianowanie niższych funkcjonariuszów prokuratur na obszarze b. dzielnicy pruskiej, — do właściwych prokuratorów przy sądach apelacyjnych.

Powyższe postanowienia i wyjaśnienia nie obejmują personelu więziennego, co do którego wydane będą osobne zarządzenia.

Warszawa, dnia 15 lipca 1922 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

OKÓLNIK № 579/G. S./22

w sprawie

nowych przepisów o opłatach stemplowych.

Do sądów i notariuszów na obszarze całego Państwa.

W związku z ogłoszeniem ustawy z dn. 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia i zrównania stawek, przy niektórych opłatach stemplowych (Dz. Ust. № 38/22 poz. 315) oraz z okólnikiem № 578/G. S./22 zwracam uwagę:

1) sądów, mających siedzibę na obszarze, dla którego wydane były „Przepisy tymczasowe o kosztach sądowych” (Dz. Urz. Dep. Spr. № 1 z 1917 r. poz. 7), że celem wykonania art. 74 powołanych „Przepisów tymczasowych” wprowadzonego artykułem 1 ustawy z dnia 17 marca 1921 r. (Dz. U. № 32 poz. 194) należy obecnie stosować dekret z dn. 7 lutego 1919 r. (Dz. Pr. № 14 poz. 15) w brzmieniu ustalonem ustawą z dnia 7 kwietnia 1922 r. „w przedmiocie podwyższenia i zrównania stawek przy niektórych opłatach stemplowych” oraz rozporządzeniem z dn. 8 maja 1922 r. „w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych”. Wobec tego „opłaty w sprawach ogólnych” należy pobierać według norm, zawartych w „Przepisach w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych” załączonych do powołanego rozporządzenia z dnia 8 maja r. b.

2) notariuszów, mających siedzibę na obszarze, na którym obowiązuje rozporządzenie b. Gen. Gubernatorstwa warsz. z dn. 19/7 1916 r. (Dz. rozp. № 40 poz. 126) t. j. na obszarze określonym rozporządzeniem z dnia 12 listopada 1918 r. „w przedmiocie tymczasowej mocy obowiązującej dotychczasowych przepisów z zakresu prawa skarbowego na obszarze b. okupacji niemieckiej (Monitor Polski № 205), dekretem z dn. 7 stycznia 1919 r. (Dz. Pr. № 7 poz. 104) oraz rozporządzeniem z dn. 30 sierpnia 1921 r. (Dz. U. № 82 poz. 567), że dokonywane przez nich uwierzytelnienia podpisów i odpisów tudzież wydawane przez nich wypisy podlegają według nowych przepisów opłacie stemplowej w wysokości 20 marek (pozycje 2, 4 i 33 taryfy stemplowej okupacyjnej w związku z „klauzulą generalną” zawartą w art. 3 ustęp drugi ustawy z d. 7 kwietnia 1922 r.

3) notariuszów, mających siedzibę na obszarze, na którym obowiązuje rosyjska ustawa o opłatach stemplowych (t. j. na obszarze, określonym rozporządzeniem z dnia 12 listopada 1918 r. „w przedmiocie tymczasowej mocy obowiązującej dotychczasowych przepisów z zakresu prawa skarbowego na obszarze b. okupacji austriacko węgierskiej” (Mon. Pol. № 205), że wypisy i odpisy, przez nich wydawane lub zaświadczone, podlegają według nowych przepisów opłacie stemplowej w wysokości 20 mk. (punkt 21 art. 13 ros. Zb. ust. o opł. w związku z „klauzulą generalną”),

4) sądów i notariuszów, mających siedzibę w b. dzielnicy austriackiej, na rozporządzenie „w przedmiocie należytości stemplowych od niektórych podań, wnoszonych do sądów oraz od zaświadczeń sądowych i notarialnych” (Dz. Ust. № 38 z 1922 r. poz. 322) a w szczególności na ważne zmiany, jakie wprowadza § 4 co do legalizacji podpisów stron na dokumentach tabularnych oraz co do legalizacji podpisów organów urzędowych,

5) notariuszów w b. dzielnicy austriackiej, że stałe opłaty stemplowe przewidziane w ustępie 5 rozp. z dn. 27 listopada 1858 r. Dz. p. p. № 223, zostały podwyższone „klauzulą generalną” na 20 marek,

6) sądów i notariuszów w b. dzielnicy pruskiej, że świadectwa, protesty, odpisy, wyciągi oraz od uwierzytelnienia podpisów (o ile odnośne czynności urzędowe wykonywane są przez sądy lub notariuszów) podlegać będą w myśl poz. 1, 7, 11, 52 i 77 pruskiej taryfy stemplowej, w związku z „klauzulą generalną” oraz z ustępem III rozporządzenia z dn. 8 maja r. b. „w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych” opłacie stemplowej w wysokości 20 marek.

Warszawa, dnia 17 lipca 1922 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

OKÓLNIK № 580/G. S./22.

w sprawie

preliminowania kredytów budowlanych.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa w całym Państwie.

Ministerstwo Robót Publicznych rozesało do wszystkich Okręgowych Dyrekcji okólnik z dnia 13 lipca r. b. L. IX. 2624 treści następującej:

„Powołując się na okólnik Ministerstwa № IV-1803 z dnia 19/V-22 r. Ministerstwo poleca:

Wobec tego, że kredyty na budowę i przebudowę gmachów dla innych resortów pozostaną i w przyszłym okresie preliminowane w budżetach poszczególnych władz centralnych, winny być żądane wymienionym okólnikiem wykazy uzgodnione z zainteresowanymi władzami II instancji; wykazy te, kontrasygnowane przez władze zainteresowane i zaopiniowane przez Dyrekcję przesać Ministerstwu Robót Publicznych, zaś ich odpisy, uwierzytelnione podpisem Dyrekcji, rozesać winny urzędy zainteresowane swym władzom przełożonym.

Ponieważ omawiane wykazy nie powinny zawierać kredytów na drobny (bieżący) remont, którymi będą nadal dysponować poszczególne Ministerstwa, Ministerstwo wyjaśnia, że pod tą kategorią remontu rozumieć należy bez względu na wysokość kosztów, roboty, które nie wpływają na zmianę zewnętrznego wyglądu lub wewnętrznego podziału budynku lub wreszcie zmiany konstrukcji; Ministerstwo zaznacza jednak przytem, że Dyrekcje obowiązane są tem niemniej okazywać w myśl poprzednich okólników Ministerstwa, fachową pomoc organom resortowym na życzenie tychże przy budżetowaniu i wykonywaniu drobnego remontu. Minister (—) Ziemiński”.

Zgodnie z powyższym okólnikiem należy zatem niezwłocznie, o ile to dotychczas jeszcze nie nastąpiło zgłosić we właściwej Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych te postulaty w zakresie budowy i przebudowy gmachów sądowych i więziennych, które powinny być całkowicie a chociażby tylko częściowo zaspokojone w r. 1923. Po uzgodnieniu tych postulatów z okręgową dyrekcją należy odpis odnośnego wykazu, uwierzytelniony podpisem Dyrekcji przesać niezwłocznie Ministerstwu Sprawiedliwości, celem wstawienia do preliminarza na rok 1923.

Jednocześnie zaznaczam, że okólnikiem z dnia 19 maja 1922 r. L. IV. 1803 powołanym na początku okólnika L. IX. 2624 poleciło Ministerstwo Robót Publicznych Okręgowym Dyrekcjom nadesłać do dnia 1 lipca r. b. szczegółowe wykazy kredytów, niezbędnych na budowę i remont kapitalny gmachów państwowych dla wszystkich resortów na okres budżetowy 1923 roku.

Warszawa, dnia 20 lipca 1922 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

OKÓLNIK № 581/G. S./22.

w sprawie

zaliczek na wydatki rzeczowe.

Do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej w Warszawie, oraz do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa w całym Państwie.

Uwzględniając obecne wyjątkowe warunki gospodarcze i zmienność cen rynkowych, Ministerstwo Skarbu okólnikiem z dnia 10 lipca 1922 r. L. GUK./2056/WAK., skierowanym do wszystkich izb skarbowych, Centralnej Kasy Państwowej i Centralnej Księgowości, zezwoliło, aby przy wydawaniu zaliczek na podstawie § 53 przepisów rachunkowo kasowych wysokość tych zaliczek była obliczana od całkowitej sumy kredytu, otwartego odnośnej władzy asygnującej w danej pozycji budżetowej, bez podziału tego kredytu na podległe władzy asygnującej poszczególne urzędy. Do tak obliczonej wysokości może być wydana zaliczka jednocześnie kilku osobom lub urzędowi, podległym danej władzy asygnującej. Przy wypłacaniu następnej zaliczki Kasy Skarbowe nie badają, czy poprzednio pobrana zaliczka została wyrachowana.

Zawiadamiając o powyższem zarządzeniu, którego wydanie usuwa jedno z największych dotychczasowych utrudnień w prowadzeniu gospodarki sądowej, zaznaczam jednak zarazem z całym naciskiem, iż w zasadzie wszelkie wydatki powinny być o ile możności dokonywane bezpośrednio przez Kasy Skarbowe do rąk wierzycieli Skarbu i że władze i urzędy powinny ograniczać pobieranie zaliczek tylko do tych nielicznych wypadków, gdy wyrównywanie zobowiązań względnie uiszczanie należności w zwykłej drodze jest istotnie niemożliwe. Ograniczenia takiego wymaga cała polityka finansowa Państwa zmierzająca ku temu, aby pieniądze nie były bez potrzeby wydawane z Kas Skarbowych i przechowywane bądź w podręcznych kasach władz i urzędów, bądź na rachunkach bieżących w bankach, co szeroko było praktykowane w początkowym okresie istnienia Państwa i przyczyniło się w znacznym stopniu do zadłużenia Skarbu.

Stosowanie zasady powyższej (kursywem) jest w praktyce tem łatwiejsze, że liczne wydatki, pokrywane dotychczas z zaliczek, mogą być opłacane przez Kasy Skarbowe bezpośrednio do rąk wierzycieli Skarbu.

Do rzędu takich wydatków należy np. wypłata przez Kasę Skarbową części należności lub umówionego zadatku bezpośrednio do rąk dostawcy na podstawie zawartej umowy, przyjętej oferty lub zamówienia. Zgodnie z tem należności za dostarczony opał i inne dostawy (np. druki, materiały pisarskie etc.) mogą być regulowane z zaliczek, pobieranych przez urzędy, tylko w tych miejscowościach, gdzie niema Kas Skarbowych, gdzie zaś Kasy te istnieją, rzeczono należności powinny być przez nie wypłacane bezpośrednio dostawcom którym urząd zainteresowany dorecza talon asygnacji, czy to po wykonaniu dostawy czy przy wypłacie zadatku. Zadatek ten nie może być w tym wypadku traktowany jako zaliczka podlegająca ograniczeniu ustalonej normy.

Postanowienia § 53 przepisów rachunkowo kasowych nie mają również zastosowania do wypłat na kosztą przesiedlenia funkcjonarjuszów państwowych ani też do zaliczek na djety i kosztą podróży służbowych delegowanych urzędników.

Zaliczki na kosztą transportu więźniów można wydawać funkcjonarjuszowi, delegowanemu do ich transportowania, w wysokości spodziewanych

kosztów, gdyż tego rodzaju wydatki nie są ani kancelaryjnymi, ani gospodarczymi lub inwestycyjnymi lecz należą do rzędu wydatków administracyjnych, które w obecnych warunkach muszą być uiszczane natychmiast gotówką.

Wreszcie zaznaczam, że regulowanie należności, przypadających instytucjom państwowym (drukarnia państwowa, leśnictwa rządowe i t. p.) powinno się odbywać za pomocą asygnacji „na przelew”. Co się tyczy leśnictw, potrzebne w tym względzie zarządzenie Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwa mają być wydane za inicjatywą Ministerstwa Skarbu.

Warszawa, dnia 20 lipca 1922 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

OKÓLNIK № 583/G. S./22

w sprawie

podwyższenia dodatku miesięcznego i wyrównawczego.

Do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej oraz władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa w całym Państwie.

Rada Ministrów uchwaliła na posiedzeniu w dniu 21 lipca r. b. przyznać cywilnym funkcjonariuszom państwowym, zajmującym stałe stanowiska służbowe na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, począwszy od 1 sierpnia r. b. aż do odwołania zamiast dodatku miesięcznego w wysokości 60% uposażenia (okólnik № 564/G. S./22) dodatek miesięczny w wysokości 80% uposażenia, oraz zamiast dodatku wyrównawczego w wysokości 50% uposażenia (okólnik № 568/G. S./22) dodatek wyrównawczy w wysokości 70% uposażenia.

Uprawnionymi do otrzymania powyższych dodatków są wszyscy funkcjonariusze państwowi, pobierający uposażenie w myśl postanowienia z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. Ust. № 65 poz. 429—436), komornicy sądowi, którzy pobierają zaliczki na poczet przyszłego uposażenia, tudzież pracownicy kontraktowi, których wynagrodzenie ustalono w myśl zasad zawartych w ustępie 3 zarządzenia Prezydium Rady Ministrów z dnia 3 marca 1921 r. J. 3868 (okólnik № 386 O. I. z roku 1921 Dz. Urz. № 12/21) o ile ci wszyscy funkcjonariusze i pracownicy kontraktowi mają swe stałe miejsce służbowe na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej i pełnią czynną służbę w dniu płatności powyższych dodatków.

Powyższe dodatki należy wypłacić również dietariuszom, tudzież pomocnikom i pomocnicom kancelaryjnym, przyjętym na zasadzie postanowień § 73 rozporządzenia b. austriackich wszystkich ministerstw z dnia 25 stycznia 1914 r. Dz. U. P. № 21, a ponadto pomocnikom woźnych, zastępcom egzekutorów i kursorom, przyjętym na czas nieograniczony za stałym wynagrodzeniem miesięcznym, jak również tymczasowym pomocnikom i pomocnicom kancelaryjnym oraz tymczasowym pomocniczym woźnym w okręgach sądów apelacyjnych we Lwowie i Krakowie, którzy pierwotnie przyjęci byli do służby na czas z góry oznaczony lecz następnie stałe przedłużany, o ile pracownicy wszystkich wyżej wymienionych kategorii pozostają w czynnej służbie państwowej w dniu płatności powyższych obu dodatków.

Wyłączeni są natomiast od tych dodatków pracownicy kontraktowi przyjęci na czas w umowie z góry oznaczony, a nadto ci których wynagrodzenie umowne jest wyższe od uposażenia urzędnika lub funkcjonariusza,

spełniającego analogiczne lub podobne funkcje, dalej pracownicy sezonowi i czasowi, a wreszcie z pośród funkcjonariuszów, odbywających służbę wojskową poza wiekiem poborowym, funkcjonariusze samotni.

Młodocianym pracownikom poniżej lat 18, należącym do kategorii niższych funkcjonariuszów, należy wypłacać tytułem dodatku miesięcznego 80%, zaś tytułem dodatku wyrównawczego 70% pobieranego przez nich faktycznie uposażenia. Wydatek spowodowany wypłatą powyższych dodatków należy księgować na § 1 poz. 1 c, 2 c, 3 c i 4 c pod nazwą „doraźne zasiłki” w szczególności zaś wydatek, odnoszący się do dodatków reprezentacyjnych i funkcyjnych za kierownictwo, należy księgować na § 1 poz. 1 c.

Dodatki powyższe wypłacić należy w dniu 1 sierpnia r. b. równocześnie z wypłatą uposażenia za miesiąc sierpień, a następnie zawsze aż do odwołania w dniu pierwszego każdego miesiąca równocześnie z wypłatą uposażenia za odnośny miesiąc.

Przy wymiarze dodatku miesięcznego i wyrównawczego należy uwzględnić płacę zasadniczą, dodatek za wysługę lat, dodatek za studia wyższe, dodatek drożyzniany od płacy zasadniczej wraz z dodatkiem wyrównawczym dla miasta Warszawy i Łodzi, oraz dodatek reprezentacyjny i funkcyjny, za kierownictwo, nadto zaś dla sędziów i prokuratorów dodatki starszeństwa, uzupełnione w myśl ustawy z dnia 7/IV 1922 r. (Dz. Ust. № 26 poz. 214). Wszelkie inne dodatki a w szczególności dodatek kresowy nie wchodzi natomiast w rachubę przy wymiarze dodatku miesięcznego i wyrównawczego.

O wysokości kwoty, wypłaconej tytułem powyższych dodatków, władze asygnujące obowiązane są niezwłocznie po dokonaniu każdej wypłaty zawiadomić Ministerstwo Sprawiedliwości.

Warszawa, dn. 25 lipca 1922 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

OKÓLNIK № 584/G. S./22

w przedmiocie

przechowywania banknotów w zamkniętych kopertach.

Do wszystkich władz i urzędów podległych Ministerstwu Sprawiedliwości w całym Państwie.

Z okazji wycofywania z obiegu banknotów I Emisji Ministerstwo Skarbu poczyniło doświadczenie, że w bardzo wielu wypadkach władze państwowe zarówno cywilne, jak i wojskowe przechowują u siebie banknoty w zamkniętych kopertach jako depozyty.

Z uwagi, że przetrzymywanie banknotów jako depozytów w zamkniętych kopertach zmniejsza ilość środków obiegowych i przyczynia się do sztucznego powiększenia cyfry emisji banknotów, co jest objawem w wysokim stopniu nieporządanym, należy ściśle przestrzegać, aby w zamkniętych kopertach przechowywane były banknoty jako depozyty tylko wówczas, gdy w przewodzie sądowym mogą być potrzebne jako dowody rzeczowe.

W innych wypadkach depozyty w banknotach należy jako gotówkę przelewać do kas skarbowych w myśl obowiązujących w tej mierze przepisów.

Warszawa, dnia 26 lipca 1922 roku.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

PISMO OKÓLNE № 326/II. O. P./22

**w sprawie
zaliczek na pobory.**

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Wobec podniesionych wątpliwości w sprawie udzielania pracownikom państwowym zaliczek na pobory Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że aż do wydania nowego rozporządzenia w sprawie przyznawania, asygnowania i wypłaty zaliczek na pobory funkcjonariuszom państwowym obowiązywać mają dotychczasowe przepisy zawarte w okólnikach z dnia 12 kwietnia 1921 r. № 370/B. R./21 z dnia 17 maja 1921 r. № 384/B. R./21 (Dz. U. № 10 i 11 z 1921 r.).

Warszawa, dnia 14 lipca 1922 roku.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

PISMO OKÓLNE № 327/G. S./22

w przedmiocie

uwzględnienia dodatku wyrównawczego przy wymiarze 60% dodatku miesięcznego.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa w całym Państwie.

Przy obliczaniu ustanowionego od dnia 1 lipca r. b. 60% dodatku drożnianego (okólnik № 564/G. S./22) obowiązują te same zasady, które wyszczególnione były w okólniku № 541/G. S./22 jako obowiązujące przy obliczaniu jednorazowego dodatku za czerwiec. W przedostatnim ustępie tego okólnika wyliczono wszystkie części składowe uposażenia, które należy uwzględniać przy wymiarze 60% dodatku jednorazowego, z wyraźnym zastrzeżeniem, że wszelkie inne dodatki (a zatem i 20% względnie 50% dodatek wyrównawczy, ustanowiony okólnikami № 555/G. S./22 i 568/G. S./22 w rachubę wchodzić nie mogą.

O ileby zatem wbrew wyraźnemu brzmieniu powyższych okólników w którymkolwiek z okręgów sądowych lub w którymkolwiek więzieniu dodatek wyrównawczy był uwzględniony przy wymiarze 60% dodatku za czerwiec i 60% dodatku miesięcznego ustanowionego od dnia 1 lipca r. b. powstałe stąd nadpłaty należy niezwłocznie ściągnąć i zawiadomić o tem Ministerstwo.

Warszawa, dnia 19 lipca 1922 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

PISMO OKÓLNE № 331/I. P. K./22

w przedmiocie

bezpośredniej korespondencji z Urzędami Konsularnymi państw obcych w Polsce.

Do wszystkich sądów i urzędów sądowych.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych otrzymało wiadomość — iż niektóre sądy odmawiają załatwiania pism ustanowionych w Polsce obcych Urzędów Konsularnych, wystosowanych bezpośrednio do sądu, powołując się na pismo okólne Ministerstwa Sprawiedliwości z 16 grudnia 1921 r. Dz. Urz. № 1 str. 5 według którego przedstawiciele państw obcych mogą zwracać się do urzędów państwa, przy którym są akredytowani, jedynie za pośrednictwem Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Taka wykładnia rzeczonego pisma okólnego jest mylna. Odnosi się ono jedynie do przedstawicieli państw obcych w ścisłym słowa znaczeniu t. j. do przedstawicieli i przedstawicielstw dyplomatycznych (posłów i poselstw zagranicznych), nie dotyczy natomiast obcych urzędów konsularnych. Według prawa i zwyczajów międzynarodowych Urzędy Konsularne są uprawnione do bezpośredniego porozumiewania się w sprawach swego zakresu działania z władzami administracyjnymi i sądami państwa, w którym mają swą siedzibę.

Warszawa, dnia 20 lipca 1922 roku.

Minister Sprawiedliwości:
W. Makowski

PISMO OKÓLNE № 332/G. S./22

w przedmiocie

opłaty za legitymacje kolejowe dla emerytów.

Do wszystkich urzędów podległych Ministerstwu Sprawiedliwości.

Zgodnie z okólnikiem Prezydium Rady Ministrów z dnia 22/XII 1921 r. № 27614, zarządzam, aby przy wydawaniu legitymacji kolejowych dla emerytów ściągano od nich kosztą nakładu książeczek legitymacyjnych.

Wpływy z tego tytułu należy zarachować po myśli § 18 przepisów rachunkowych i kasowych (rozdział 1 Dz. Urz. Min. Skarbu № 45 poz. 564).

Warszawa, dnia 22 lipca 1922 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

PISMO OKÓLNE № 333/G. S./22**w sprawie****środków obrotowych Drukarni państwowych.****Do wszystkich władz asygnujących Wymiaru Sprawiedliwości
i Więziennictwa.**

Pismem z dnia 30/V 1922 r. № 1407/D. B. Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że władze asygnujące zatrzymują regulowanie należności Drukarni państwowych, używając kredytów otwartych na druki przede wszystkim na rzecz zamówień w Drukarniach prywatnych.

Wobec powyższego powołując się na okólnik z dnia 8/VII 1921 r. № 411/B. R./21 przypominam o bezzwłocznym regulowaniu wszystkich nadsyłanych przez Drukarnię Państwową rachunków z preliminowanego na ten cel kredytu.

Warszawa, dnia 24 lipca 1922 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz